

კანონი იღ

101. ლოცვა გლახაკისაჲ, ოდეს მოეწყინოს და განჰჳინოს წინაშე უფლისა თხოვაჲ თჳსი

¹ უფალო, ისმინე ლოცვისა ჩემისაჲ, და ღალადებაჲ ჩემი შენდა შევედინ. ² ნუ გარე-მიიქცევ პირსა შენსა ჩემგან; რომელსა ღლესა მჰჳირდეს მე, მოყავ ჩემდა ყური შენი; და რომელსა ღლესა გხადოდი შენ, მსწრაფლ შეგესემინ ჩემი. ³ რამეთუ მოაკლდა, ვითარცა კუამლსა, ღლეთა ჩემთა, და ძუალნი ჩემნი, ვითარცა ქარქუეტი, განჰქმეს. ⁴ იწყლა, ვითარცა თივაჲ, და განჰმა გული ჩემი, რამეთუ დავივიწყე მე ჭამად პური ჩემი. ⁵ კმითა სულთქმისა ჩემისაჲთა

ԿՏԻՁԻՆ ԴԾ

101. ԴՁԵԴՏԱ ԴՆՇԸՆԿՆՏԱ, ՁԾՆՆ ԶՁԴԿԿԻՁՆ ԾՇ ԴՆԻՆՓԻՁՆ ԲԻՏԿՄԻ ՁՓՆՆՏ ԴԸՁԴՏԱ ԴԳՆԻ

¹ Ձգրուս, իսժինդ յաւլորսւս լիժնսւս, Շւ յուրեՇոյցւս լիժնս զյինՇւ զյորդիՇին. ² Իսկ շընիդ-ժուրիդոր աւիսւս զյինսւս լիժնիւն; միսժիւսւս Շոյսւս ժցւիՇիս թի, ժապւր լիժնւս զապիս զյինս; Շւ միսժիւսւս Շոյսւս շընՇաՇ զյին, ժსլուիւրդա զյոշըսլիժն լիժնս. ³ Իւժիդապ ժաւիւՇ, յուրուիւն իսւրժուսւս, Շոյուս լիժնուս, Շւ միսւրուսն լիժնս, յուրուիւն իւրմիսպլըս, շընիւժիս. ⁴ Լուրուս, յուրուիւն ուրուս, Շւ շընիւժն շապուս լիժնս, միւժիդապ Շըրուրուրու լիժնս թի զըժնՇ յապիս լիժնս. ⁵ Կժուս իսպուտիժնս լիժնսւսուս

კანონი მთოთხმთ

101. ლოცვა გლახაკისა, როდესაც შეწუხდება და უფლის წინაშე განფენს თავის თხოვნას

¹ უფალო, ისმინე ჩემი ლოცვა, და ჩემი ღალადი შენთან მოვიდეს. ² ნუ იბრუნებ პირს ჩემგან, ჩემი გასაჭირის ღლეს მომაპყარ ყური, რა ღლესაც მოგიხმობ, მსწრაფლ ისმინე ჩემი. ³ რადგან კვამლივით გაილია ჩემი ღლენი და ჩემი ძვლები ფიჩხივით გახმა. ⁴ ბალახივით მოიჭრა და გახმა ჩემი გული, ისე, რომ ჩემი პურის ჭამაც დამავიწყდა. ⁵ ჩემი ოხვრის ხმისაგან შეახმა ხორცი

შეჰკმეს კორცნი ჩემნი ძუალთა ჩემთა. ⁶ ვემსგავსე მე ვარხუსა მას უდაბნოდასასა და ვიქმენ მე, ვითარცა ბუფ ნატამალსა. ⁷ უძილ ვიქმენ და ვიყავ, ვითარცა სირი მხოლოდ სართულსა ზედა. ⁸ მარადლე მყუედრიდეს მე მტერნი ჩემნი და მაქებელნი ჩემნი ჩემდამო ფუცვიდეს. ⁹ რამეთუ ნაცარი, ვითარცა პური, ვჭამე და სასუმელი ჩემი ტირილითა ჩემითა განვზავი ¹⁰ პირისაგან რისხვისა და გულისწყრომისა შენისა, რამეთუ აღმიღე და დამაკუეთე მე. ¹¹ და დღენი ჩემნი, ვითარცა აჩრდილი, წარკდეს, და მე ვითარცა თივაფ, განვკმე. ¹² ხოლო შენ, უფალო, უკუნისამდე ჰგიე, და საცნენებელი შენი თესლითი თესლამდე. ¹³ შენ აღსდგე და შეიწყალო სიონი, რამეთუ ჟამი წყალობისა მისისაფ, რამეთუ მოწევნულ არს ჟამი.

ყოყაძმის დასიღნი სიქმნი ძაყოთათ სიქმარ. ⁶ ჴიქსჯურისი ში ურმინაყსე შრს აყზეყნასრსე ჴე ურმინი ში, ურთრმინე ყაყო ნრღრქრმსრ. ⁷ ომით ურმინი ჴე ურმინი, ურთრმინე სითი მქათათ სრმთათათ სიქმნი. ⁸ ჴრმინი ჴე ურმინი ში მქათათ სიქმნი ჴე მქათათათ სიქმნი სიქმინი. ⁹ ჴრმინი, ურთრმინე ურმინი, ურმინი ჴე სრსაქმინი სიქმნი ურმინი სიქმინი. ¹⁰ სრმინი ურმინი სიქმინი ჴე ურმინი სიქმინი ურმინი, ურმინი ურმინი ჴე ურმინი სიქმინი, ურმინი ურმინი ურმინი. ¹¹ ჴრმინი სიქმინი, ურმინი ურმინი ურმინი, ურმინი სიქმინი, ურმინი სიქმინი. ¹² ურმინი, ურმინი, ურმინი ურმინი ურმინი, ურმინი სიქმინი ურმინი ურმინი. ¹³ ურმინი ურმინი ჴე ურმინი სიქმინი, ურმინი ურმინი ურმინი ურმინი.

ჩემს ძვლებს. ⁶ დავემსგავსე უდაბნოს ვარხვს* და ნანგრევებში ბინადარ ბუს. ⁷ გამიქრა ძილი და დავემსგავსე სახურავზე მარტოსულ ფრინველს. ⁸ მთელი დღე მკიცხავდნენ ჩემი მტრები და ჩემი მაქებელნი კი მე მფიცულობდნენ. ⁹ რადგან ნაცარს პურივით ვჭამდი და სასმელს ცრემლით ვაზავებდი ¹⁰ შენი პირის რისხვისა და გულისწყრომისაგან, რადგან ამიყვანე და დამანარცხე მე. ¹¹ ჩემმა დღეებმა ჩრდილივით გადაიარეს და თივასავით გავხმე. ¹² შენ კი, უფალო, უკუნისამდე ხარ, და ხსენება შენი – თაობიდან თაობამდეა. ¹³ შენ აღსდგები და შეიწყალებ სიონს, რადგან მოწეულია ჟამი, ჟამი მისი შეწყალებისა.

¹⁴ რამეთუ სთნდეს მონათა შენთა ქვანი მისნი, და მიწასა მისსა სწყალობდენ. ¹⁵ და ეშინოდის წარმართთა სახელისაგან უფლისა და ყოველთა მეფეთა ქუეყანისათა – დიდებისაგან მისისა. ¹⁶ რამეთუ აღაშენოს უფალმან სიონი და გამოუჩნდეს მას დიდებითა მისითა. ¹⁷ მოჰხედნა ლოცვასა ზედა მდაბალთასა და არა შეურაცხყო ვედრებაჲ მათი. ¹⁸ დაიწერენ ესე ნათესავად სხუად, და ერი დაბადებადი აქებდეს უფალსა; ¹⁹ რამეთუ მოიხილა მაღლით წმიდით მისით, უფალმან ზეცით ქუეყანად გარდამოიხილა, ²⁰ რათა შეისმინოს სულთქუმაჲ შებორკილებულთაჲ და განჰკნსნეს ნაშობნი მოკლულთანი, ²¹ თხრობად სიონს სახელი უფლისაჲ და ქებულებაჲ მისი – იერუსალმს, ²² შეკრებად ერისა ერთად და მეფენი მონებად უფლისა.

¹⁴ *ჯიჲშოთაჲ სთნდეს მონათა შენთა ქვანი მისნი, და მიწასა მისსა სწყალობდენ. ¹⁵ და ეშინოდის წარმართთა სახელისაგან უფლისა და ყოველთა მეფეთა ქუეყანისათა – დიდებისაგან მისისა. ¹⁶ რამეთუ აღაშენოს უფალმან სიონი და გამოუჩნდეს მას დიდებითა მისითა. ¹⁷ მოჰხედნა ლოცვასა ზედა მდაბალთასა და არა შეურაცხყო ვედრებაჲ მათი. ¹⁸ დაიწერენ ესე ნათესავად სხუად, და ერი დაბადებადი აქებდეს უფალსა; ¹⁹ რამეთუ მოიხილა მაღლით წმიდით მისით, უფალმან ზეცით ქუეყანად გარდამოიხილა, ²⁰ რათა შეისმინოს სულთქუმაჲ შებორკილებულთაჲ და განჰკნსნეს ნაშობნი მოკლულთანი, ²¹ თხრობად სიონს სახელი უფლისაჲ და ქებულებაჲ მისი – იერუსალმს, ²² შეკრებად ერისა ერთად და მეფენი მონებად უფლისა.*

¹⁴ რადგან სათნოა შენს მონათათვის მისი ქვები, და მის მიწას სწყალობენ. ¹⁵ და შეეშინდებათ ერებს უფლის სახელისა და დედამიწის ყველა მეფეს – მისი დიდებისა. ¹⁶ რადგან აღაშენებს უფალი სიონს და გამოუჩნდება თავისი დიდებით. ¹⁷ მოჰხედნა მდაბალთა ლოცვას და არ შეურაცხყო მათი ვედრება. ¹⁸ დაიწეროს ეს სხვა ტომთათვის და ერი, რომელიც დაიბადება, აქებდეს უფალს. ¹⁹ რადგან მოჰხედნა თავისი მაღალი სიწმიდიდან, უფალმა ზეციდან მიწას გადმოხედნა, ²⁰ რათა შეისმინოს შებოჭილთა ოხვრა და იხსნას მოკლულთა შვილნი, ²¹ საუწყებლად სიონზე უფლის სახელისა და მისი ქებისა – იერუსალიმში, ²² როდესაც შეიკრიბებიან ერები ერთად და მეფენი – უფლის მსახურებისათვის.

²³ მიუგო მას გზასა შინა ძლიერებისა მისისასა: სიმცირე დღეთა ჩემთაჲ მი-
თხარ მე. ²⁴ და ნუ განმიყვანებ მე კერძოთაგან დღეთა ჩემთაჲსა; თესლითი
თესლადმდე არიან წელიწადნი შენნი. ²⁵ დასაბამსა შენ, უფალო, ქუეყანაჲ
დააფუძნე, და ქმნულნი კელთა შენთანი ცანი არიან. ²⁶ ივინი წარკვლებიან, ხო-
ლო შენ ჰვიე. და ყოველნი, ვითარცა სამოსელნი, დაბუელებენ, და ვითარცა
შესამოსელნი, სცვალენ ივინი, და იცვალენ. ²⁷ ხოლო შენ თავადი იგივე ხარ,
და წელიწადნი შენნი არა მოაკლდენ. ²⁸ ძენი მონათა შენთანი დაემკვდრნენ,
და ნათესავი მათი უკუნისამდე წარემართოს.

²³ **ქააყყა შრს ჟზრსუ ყრს მორაჟმრჟყრსუ შრსრსრს: სრშრმრჟ შრრ-
რს ლრშრლ რ მოლრლ შრ. ²⁴ შრ რაჟ ჟრნშრრრრრრჟ შრ ლრმრმრრ-
რრნ შრრრს ლრშრლსრ; მრსრრრ მრსრრსშშშჟ რმრრნ რრრრრსშრ
ყრრნრ. ²⁵ შრსრცრშსრ ყრნ, არრრრრ, რრრრრრრლ რრრრრრრრ, შრ
რშრრრრრ რრრრრს ყრრრრნ რრნ რმრრნ. ²⁶ ლრნ რრრრსშრრრრ,
ლრრრ ყრნ რრრრ. შრ რრრრრრრ, რრრრრრლ რრშრსრრრრ, შრმრრრ-
შრნ, შრ რრრრრრლ ყრსრშრსრრრრ, სლრრრრრრ რრრრ, შრ რლრრრრრრ.
²⁷ ლრრრ ყრნ მრრრრს რრრრრ ლრმ, შრ რრრრრრსშრნ ყრრნრ რმრ
შრრლრშრნ. ²⁸ რრნ შრნრრს ყრრრრნ შრრშრშრშრნ, შრ რრრრრრრ
შრრ რრრრრრსშშჟ რრმრშრშრმრს.**

²³ მიმართა მას თავისი ძლიერების გზაზე: „ჩემს დღეთა სიმცირის შესახებ
მითხარი მე, ²⁴ და ნუ გამიყვან მე ჩემს დღეთა ნახევრიდან; თაობიდან თა-
ობამდეა შენი წლები“. ²⁵ დასაბამისას შენ, უფალო, დააფუძნე ქვეყანა, და
ცებიც – შენს ხელთა ქმნილებაა. ²⁶ ისინი გარდავლენ, შენ კი იქნები, და
ყოველივე სამოსელივით დაბუელებდა, შემოსაცმელივით შესცვლი მათ, და
შეიცვლებიან. ²⁷ შენ თვით კი – იგივე ხარ და შენი წლები არ შემცირდება.
²⁸ შენს მონათა ძენი დამკვიდრდებიან, და მათი შთამომავლობა უკუნისამდე
სწორად ივლის.

102. ფსალმუნი დავითისი

¹ აკურთხევს სული ჩემი უფალსა და ყოველი გონებაჲ ჩემი – სახელსა წმიდასა მისსა. ² აკურთხევს სული ჩემი უფალსა, და ნუ დაივიწყებ ყოველსა მოცემულსა მისსა, ³ რომელმან გილხინა შენ ყოველთა უმჯულოებათა შენთაგან, რომელმან განკურნა ყოველნი სნეულებანი შენნი; ⁴ რომელმან იქსნა განხრწნისაგან ცხორებაჲ შენი და გვრგვინოსან-გყო შენ წყალობითა და შეწყნარებითა; ⁵ რომელმან აღავსო კეთილთა მიერ გულის-თქუმაჲ შენი; განახლდეს, ვითარცა ორბისა, სიჭაბუკე შენი. ⁶ ყვნის წყალობანი უფალმან და სამართალი ყოველთათჳს დაწუნებულთა. ⁷ აუწყნა გზანი მისნი მოსეს და ძეთა ისრაჴლისათა – ნებანი მისნი. ⁸ შემწყნარებელ

102. פִּסְלֵמוֹנִי דָּוִד

¹ *ტყაითღუჲსი საყოი სუჲსი აჲჲროსო ჳო ყაოჲოი ჴანიჲცო სუჲსი – სრღუოისო რძიჳზისო შისო.* ² *ტყაითღუჲსი საყოი სუჲსი აჲჲროსო, ჳო ნაჲ ჳოჲოიოჲოჲო ყაოჲოისო შაღუშაოისო შისო,* ³ *ტაშჲოშინ ჴოაღინო ყოი ყაოჲოთო აყჲჲაოაოჲოთო ყოინოჯინ, მაშჲოშინ ჴინტყაითინო ყაოჲოინი სნიჲაოჲოცინი ყოინი;* ⁴ *ტაშჲოშინ იქსინო ჴინტყაითინოჯინ ღღაითოჲო ყოინი ჳო ჴქითოქწასინ-ჴყა ყოი რაოოაოთო ჳო ყოიქინოიოჲოთო;* ⁵ *ტაშჲოშინ ოოოოისა ჲოთოთო შოქი ჴაოაისთაქაშო ყოინი; ჴინოღოშჲის, Პოთოიღო ამი-ცისო, სოჯოყაქჲო ყოინი.* ⁶ *ჲოინი რაოოაოცინი აჲჲროშინ ჳო სო-შინთოთოი ყაოჲოთოთაქს ჳოთაქიჲაოთო.* ⁷ *ტაოიქინო ჴინინი შისინი შასიქსი ჳო მიოთო ისინოღოთოთო – ნიქცინი შისინი.* ⁸ *ჲოქოქინოიოჲო*

102. დავითის ფსალმუნი

¹ აკურთხებს სული ჩემი უფალს, და მთელი ჩემი გონება – მის წმიდა სახელს. ² აკურთხებს სული ჩემი უფალს, – და ნუ დაივიწყებ ყოველს, რაც მან მოგცა; ³ რომელმაც გილხინა შენ ყოველი უსჯულოებისაგან, რომელმაც განკურნა ყოველი შენი სნეულება; ⁴ რომელმაც იქსნა ხრწნისაგან შენი სიცოცხლე და წყალობისა და შეწყნარების გვირგვინი დაგადგა; ⁵ რომელმაც სიკეთით აღავსო შენი სურვილი; არწივივით განახლდება შენი სიჭაბუკე. ⁶ უფალი ჰყოფს წყალობას და სამართალს ყველა შეურაცხყოფილისთვის. ⁷ აუწყა თავისი გზები მოსეს და ისრაელის ძეებს – თავისი ნება. ⁸ შემწყნარებელი

და მოწყალე არს უფალი, სულგრძელ და დიდად მოწყალე.⁹ არა სრულიად განრისხნეს, არცა უკუნისამდე ძური იქსენოს; ¹⁰ არა ცოდვათა ჩუენთაებრ მიყო ჩუენ, არცა უშჯულოებათა ჩუენთაებრ მომაგო ჩუენ. ¹¹ რამეთუ რაოდენ მაღალ არიან ცანი ქუეყანისაგან, განაძლიერა უფალმან წყალობაჲ მისი მოშიშთა მისთა ზედა; ¹² რაოდენ განშორებულ არიან აღმოსავალნი დასავალსა, განმაშორნა ჩუენგან უშჯულოებანი ჩუენნი. ¹³ ვითარცა სწყალობს მამაჲ შვილთა, შეიწყალნა უფალმან მოშიშნი მისნი. ¹⁴ რამეთუ მან უწყის დაბადებაჲ ჩუენი; მოიქსენა, რამეთუ მიწანი ვართ. ¹⁵ კაცი, ვითარცა თივა, არიან დღენი მისნი; ვითარცა ყუავილი ველისაჲ, ეგრეთ აღყუავდეს; ¹⁶ რამეთუ განვლო სულმან მის შორის, და არღარა იყოს, და არცა იცნას ადგილი მისი.

ზე შარყროჲ რისი აყროჲ, საყოყმითოჲ ზე ჳიზღე შარყროჲ.
⁹ **თიჲ სმაყოროჲ ჳინისიღნიჲ, რისიჲ აქყინისეშჲი თჳთი იყ-**
სიჲსა; ¹⁰ თიჲ ლაზროღო ლაჲინოღუჲთ შიჲა ლაჲინ, რისიჲ აყ-
ჯაყოთაჲყოთო ლაჲინოღუჲთ შაძიჯა ლაჲინ. ¹¹ ჳიშჲოთაჲ თიღაჲინ
შოღოო რისიჲნი ლინი იჲაჲიჲინისეღინ, ჳინისიღოღოთიჲ აყრომშინი
ოჲროთაჲეო შისი შაყოთო შისთო ჳიჯე; ¹² ჳიღაჲინ ჳინიჲთიჲყოთ
რისიჲნი რიშასეღოღოთიჲ ჳესეღოღოთიჲ, ჳინშიეყათინი ლაჲინიჲნი აყ-
ჯაყოთაჲეინი ლაჲინი. ¹³ რითიღიჲ სოჲროთაჲს შიშიეო ყოროთო,
ყოროღოთინი აყრომშინი შაყოთი შისინი. ¹⁴ ჳიშჲოთაჲ შინ აჲოღინ
ზეეღეჲიჲეო ლაჲინი; შიჲიჲინი, თიშჲოთაჲ შიღინი ჳინით. ¹⁵ ჳი-
ღი, რითიღიღიჲ თოღო, რისიჲნი ჳიღინი შისინი; რითიღიღიჲ ეჲიჲიჲოთი
რითიჲნი, რითიჲნი რითიჲნი ჳინი; ¹⁶ ჳიშჲოთაჲ ჳინიჲოთაჲ საჲომშინი
შინი ეჲთინი, ჳი რისიჲნიჲ იყოს, ჳი რისიჲნი იღინის რეჲოთი შისი.

და მოწყალეა უფალი, სულგრძელი და დიდად მოწყალე.⁹ ბოლომდე არ განრისხდება და საუკუნოდ არ ახსოვს ცუდი.¹⁰ ჩვენი ცოდვებისამებრ არ მოგვაგო და არც ჩვენი უსჯულოებისამებრ მოგვიზღო.¹¹ რადგან როგორც ცანი არიან მაღალნი დედამიწაზე, ასევე განაძლიერა უფალმა თვისი წყალობა მის მოშიშებზე.¹² როგორც აღმოსავლეთია დაშორებული დასავლეთისაგან, ისე განგვაშორა უფალმა ჩვენი უსჯულოებანი.¹³ როგორც მამა სწყალობს შვილს, ისე შეიწყალა უფალმა მისი მოშიშნი.¹⁴ რადგან მან უწყის ჩვენი დაბადება; ახსოვს, რომ მიწა ვართ ჩვენ.¹⁵ ადამიანი – თივა-სავითაა მისი დღენი; მინდვრის ყვავილივით იყვავილებს,¹⁶ რადგან გავლის მასში სული – და აღარ იქნება, და ველარ იცნობს თავის ადგილს.

¹⁷ ხოლო წყალობაჲ უფლისაჲ საუკუნითგან და ვიდრე უკუნისამდე მოშიშთა მისთა ზედა, და სიმართლე მისი – შვილითი შვილადმდე, ¹⁸ რომელთა და-იმარხიან აღთქუმაჲ მისი და მოიკსენნიან მცნებანი მისნი და ყვნიან იგინი. ¹⁹ უფალმან ზეცას განჰმზადა საყდარი მისი, და სუფევაჲ მისი ყოველთა ზედა ეუფლების. ²⁰ აკურთხევდით უფალსა ყოველნი ანგელოზნი მისნი, ძლიერნი ძალითა, რომელნი ჰყოფენ სიტყუასა მისსა, სმენად კმაჲ სიტყუათა მისთაჲ. ²¹ აკურთხევდით უფალსა ყოველნი ძალნი მისნი, მსახურნი მისნი, რომელნი ჰყოფენ ნებასა მისსა. ²² აკურთხევდით უფალსა ყოველნი ქმნულნი მისნი ყოველსა ადგილსა უფლებისა მისისასა; აკურთხევს სული ჩემი უფალსა.

დიდებაჲ

¹⁷ *Էստա յպրոսպրօ սպրօսրօ սրաքիպնոտչուն Շօ րօճոյ ալկպ-
նրսըՅՅի Յպրպտը Յրտը նոՅը, Շօ სրՅըմտտոյ Յրսր – քրրօտտո
քրրօըՅՅՅի, ¹⁸ յաՅիդտտը ՇօրՅըմլըրն րոտպպՅը Յրսր Շօ Յա-
րկսրնրնրն Յլնրյլըրն Յրսրնր Շօ քրրնրն րչրնր. ¹⁹ ՕքրոմՅըն նոլըն
դըրնոՅճըՅը სըլՅըմր Յրսր, Շօ սպքրրօ Յրսր քարրօտտը նոՅը
դպքրրօյրս. ²⁰ Շիպնոլլրճրճր սպրօսր քարրօնր րնդրօտնրնր Յր-
նր, մրօրդնրնր մրօրտտը, մաՅիդնրնր ոպպքրնր სըլքպպրսը Յրսրսը, სՅրնըՅ
կՅը ըրլքպրտտը Յրտտը. ²¹ Շիպնոլլրճրճր սպրօսր քարրօնր
մրօրնր Յրսրնր, Յրսըլքպնրնր Յրսրնր, մաՅիդնրնր ոպպքրնր
նոյլըրսը Յրսրսը. ²² Շիպնոլլրճրճր սպրօսր քարրօնր րճնրպոնր
Յրսրնր քարրօսը րճիչրօսը Յրսրսը; րիպնոլլրճրնր
սպրօ խոՅ սպրօսը. ՇօՅիլը*

¹⁷ ხოლო უფლის წყალობა უკუნითი უკუნისამდეა მის მოშიშებზე, და სიმარ-
თლე მისი – შვილიდან შვილადმდე, ¹⁸ ვინც იცავს მის აღთქმას, ახსოვს მისი
მცნებანი და აღასრულებს მათ. ¹⁹ უფალმა ზეცაში გაამზადა თავისი ტახტი,
და მისი მეუფება სუფევს ყველაფერზე. ²⁰ აკურთხეთ უფალი, ყოველნი ან-
გელოზნი მისნი, ძლიერნი ძალითა, რომელნიც აღასრულებთ მის სიტყვას,
მის სიტყვათა ხმის გაგონებისთანავე. ²¹ აკურთხეთ უფალი, ყოველნი ძალნი
მისნი, მსახურნი მისნი, რომელნიც ჰყოფთ მის ნებას. ²² აკურთხე უფალი,
ყოველი ქმნილებაჲ, მისი სუფევის ყოველ ადგილას; აკურთხე, სული ჩემო,
უფალი!

დიდება

103. ფსალმუნი ღავითისი, სოფლისა შესაქმისათჳს

¹ აკურთხევს სული ჩემი უფალსა; უფალო ღმერთო ჩემო, განსდიდენ ფრიად, აღსაარებაჲ და დიდად შუენიერებაჲ შთაიციუ, ² შეიმოსე ნათელი, ვითარცა სამოსელი, გარდაართხენ ცანი, ვითარცა კარავნი. ³ რომელმან დაჰრთნა წყლითა ზესკნელნი მისნი, რომელმან დასხნა ღრუბელნი აღსავალად თჳსა, რომელი იქცევის ფრთეთა ზედა ქართასა; ⁴ რომელმან შექმნა ანგელოზნი მისნი სულად და მსახურნი მისნი – ალაღ ცეცხლისა; ⁵ რომელმან დააფუძნა ქუეყანაჲ სიმტკიცესა ზედა თჳსსა, არა შეიძრას იგი უკუნითი უკუნისამდე. ⁶ უფსკრული, ვითარცა სამოსელი, გარემოდებულ არს მისა, მთათა ზედა დადგენ წყალნი. ⁷ შერისხვითა შენითა ივლტოდიან და კმითა

103. פִּסְלֵמוֹנִי בְּחַיֵּי-חַיִּים, לְדָוִד בְּעֵת-הַבֹּקֶר

¹ *ტყაიმთხურის საყოი სუჲს აყფროს; აყფროსა იბჲითაჲ სუჲსა, ჯღრისწაჲჲნი ამირეჲ, რისორიჲყუცა ჲე ჲაჲჲჲ ყაყინიჲიჲიჲყუცა ყორ-რეჲყ, ² ჲიჲშასიჲ ნირთიჲთა, ირთორიჲლ სრჲმასიჲთა, ჲღრისწორიჲმთხურნი ღრნი, ირთორიჲლ ჲრთორიჲნი. ³ ჲამბჲომჲნი ჲორამთნიჲ იყორთორ ჲიჲსჲ-ნიჲიჲნი ჲისნი, მამბჲომჲნი ჲრისღნიჲ იმთაყყორნი რისორიჲორეჲჲ თჲს, მამბჲომი იჲღრთორის ამთორთორ ჲიჲჲ ირთორთორ; ⁴ ჲამბჲომჲნი ყიჲ-შინნიჲ რნიჲყორთაჲნიჲნი ჲისნი საყორეჲ ჲე ჲირეღაჲმნიჲნი ჲისნი – რორეჲ ღრეღრთორ; ⁵ ჲამბჲომჲნი ჲორეჲყაჲმნიჲ ირთორთორეჲ სრჲღრეღრეჲ ჲიჲჲ თჲს, რთორ ყიჲმთორს იჲჲ აჲჲყინთორ აჲჲყინთორეჲჲჲ. ⁶ ოღრისჲთაჲთა, ირთორიჲლ სრჲმასიჲთა, ჲღრთორჲშაჲყყაჲთა რთის ჲის, ჲორთორ ჲიჲჲ ჲეჲჲჲჲნი იყორთორ. ⁷ ჲიჲთორსღრთორ ყიჲთორ ირთორღაჲჲორნი ჲე ჲამთორ*

103. ღავითის ფსალმუნი, სამყაროს შექმნის შესახებ

¹ აკურთხებს სული ჩემი, უფალს! უფალო, ღმერთო ჩემო, განდიდებულნი ხარ ფრიად, აღიარება და დიადი მშვენიერება შეიმოსე, ² შეიმოსე ნათელი, ვითარცა სამოსელი, გადაჭიმე ცანი, ვითარცა კარვები. ³ რომელმაც გადააფარა წყალნი თავის ზესკნელებს, რომელმაც დასდო ღრუბელნი თავის აღსასვლელად, რომელიც ქართა ფრთებზე მოძრაობს; ⁴ რომელმაც შექმნა თავისი ანგელოზები სულებად და თავისი მსახურები – ცეცხლის ალაღ. ⁵ რომელმაც დედამიწა თავის სიმტკიცეზე დააფუძნა, არ შეირყევა უკუნითი უკუნისამდე. ⁶ უფსკრული სამოსელივით გარს ეხვევა მას, მთებზე დადგენენ წყლები. ⁷ შენი რისხვისაგან გაიქცევიან და შენი ხმის ქუხილისაგან

ქუხილისა შენისაჲთა შედრწუნდებან. ⁸ აღვლენან მთანი და შთავლენან ველნი ადგილსა მას, რომელსაცა დააფუძნენ იგინი. ⁹ საზღვარი დასდევ, რომელსა არა გარდაჰკდენ, არცაღა მიაქციონ დაფარვად ქუეყანისა. ¹⁰ რომელმან გამოადინნა წყარონი კევებსა შინა, შორის მთათა დიოდინა წყალნი; ¹¹ სუან იგი ყოველთა მკეცთა ველისათა, განძღენ კანჯარნი წყურილსა მათსა. ¹² მათ ზედა მფრინველთა ცისათა დაიმკვდრონ, შორის კლდეთა მოსცენ ემაჲ მათი. ¹³ დაათრობს მთათა ზესკნელთა მისთაგან; ნაყოფითა საქმეთა შენთაჲთა განძღეს ქუეყანაჲ. ¹⁴ რომელმან აღმოუცენა თივაჲ პირუტყუთა, და მწუანე სამსახურებელად კაცთა, გამოღებად პური ქუეყანით. ¹⁵ და ღვნოჲ ახარებს გულსა კაცისასა, საცხებელითა მხიარულ-ყოფად პირი, და პური გულსა კაცისასა განამტკიცებს.

ქაყაროსი ყუჩისითა ყუძმირაჲნი. ⁸ **თიროჲნი შორსი ზე ყაროჲნი ურთი რჯულისა მის, მამოისლელ ზედაყმინი რჯი.** ⁹ **სეზიორი ზესჴი, მამოისლელ რი ჴეძრედაჴნი, რილელთა მარქლან ჴეძრეჲნი ქაყაროსი.** ¹⁰ **ქამომბენ ჴეძრეზინნი რიქმანი კიქნიყესე ყინი, ყამის შორთა ჴიანზინ რიქმანი;** ¹¹ **საქნი რჯი ყაროჲთა მკილელთა ურთისლელ, ჴეძრეჲნი ხეზრეჲნი რიქმინისე მისლელ.** ¹² **მრთ ჴიქ ჴეძრე მამინიყოჲთა რისლელ ჴეძრეჴნი, ყამის ჴიქლელ მისლელ კიქო მრთ.** ¹³ **ბრეთმისე შორთა ჴიქმინი მისლელ; რიქმინი სექმინი ყუჩისითა ჴეძრეჲნი ქაყაროსი.** ¹⁴ **ქამომბენ რიქმინი მრთი რიქმინი, ჴეძრეჲნი სექმინი ჴეძრეჲნი რიქმინი.** ¹⁵ **ბრე რიქმინი რიქმინი, სექმინი, სექმინი მრთი-რიქმინი რიქმინი, ჴე რიქმინი რიქმინი რიქმინი რიქმინი რიქმინი.**

შედრწუნდებან. ⁸ ამაღლდნენ მთები და დადაბლდნენ ველები იმ ადგილზე, სადაც დააფუძნე ისინი. ⁹ საზღვარი დასდევ, რომელსაც არ გადავლენ, და აღარც მობრუნდებან, რომ დაფარონ ქუეყანა. ¹⁰ რომელმაც გადმოადინა წყაროები ხევებში, მთებს შორის რომ მოედინებინა წყლები. ¹¹ სვამს მას ველის ყოველი მხეცი, იკლავენ კანჯრები* წყურვილს. ¹² ცის ფრინველნი მკვიდრდებან მათზე, კლდეებს შორის გამოსცემენ ხმას. ¹³ ათრობს მთებს თავისი ზესკნელებიდან; შენი საქმეების ნაყოფით ძლება დედამიწა. ¹⁴ რომელმაც აღმოაცენა ბალახი პირუტყვისათვის, მწვანილი – ადამიანთა სამსახურისთვის, მიწიდან პურის მისაღებად, ¹⁵ და ღვინო, – ახარებს კაცის გულს, საცხებელი – პირის გასახალისებლად, პური კი განამტკიცებს ადამიანის გულს.

¹⁶ განძღენ ხენი ველისანი და ნაძუნი ლიბანისანი, რომელ დაჰნერგენ.
¹⁷ მუნ მფრინველთა მართვე-ისხან, და ბუდე ყარყატთაჲ შერაცხილ მათ-
და. ¹⁸ მთანი მაღალნი ირემთა, კლდენი შესავედრებლად ყურდგელთა.
¹⁹ შექმნა მთოვარე ჟამთათჳს, მზემან ცნა ჟამი დასლვისა თჳსისაჲ. ²⁰ დას-
დეგ ბნელი და იქმნა ღამე, მას შინა ვილოდიან ყოველნი მქეცნი მალნარი-
სანი, ²¹ ლეკუნი ლომთანი მყვრალნი ტაცებად და თხოვად ღმრთისა-
გან საზრდელსა მათსა. ²² აღმობრწყინდა მზე, და შეკრბეს და სადგურ-
თავე თჳსთა დაადგრიან. ²³ გამოვიდეს კაცი საქმესა თჳსსა და შრომასა
თჳსსა მიმწუხრადმდე. ²⁴ ვითარ განდიდნენ საქმენი შენნი, უფალო, და
ყოველივე სიბრძნით ჰქმენ; აღივსო ქუეყანაჲ დაბადებულთა შენითა.

¹⁶ **ღრწმოჲნი ქუნი ჟოჲთარნი ჳრ წრძაჲნი ორყურისრნი, მასჲოთ
ჳრწანიჲთჲნი.** ¹⁷ **ჰაჲნი შჲმინჲოჲთარ პრძოჲოჲ-რსლრნი, ჳრ ყაჳჲ
ყრძირღუოჲ ყოჲრღუოთ პრძრ.** ¹⁸ **ჰორნი პრორწანი იმჲმარ, ჲრწჲ-
ნი ყურსოჲრწმჲოჲთარჳ ყაჲრწჲოთარ.** ¹⁹ **ჰოქმნი შთარრმჲო ჲრძ-
თრთჲს, შრჲმრნი ჲნი ჲრძი ჳრსოჲრსო თჲსარსო.** ²⁰ **ღრწჲოჲ ყნი-
თი ჳრ იქმნი ორძჲ, შრს ყინო ჲრწაწრნი ყარჲოთნი შჲოჲნი
პრწინრმარნი,** ²¹ **წჲქჲჲნი ორძორნი შჲქმრთნი ჲრღჲრჳრჳ ჳრ თღა-
რრჳ რძმთარსოჲრნი სრწმწჲოთარ პრძარ.** ²² **წრძაყმრწინწრ შრჲ,
ჳრ ყოქმყჲს ჳრ სრწჲყაჲთაროჲო თჲსარ ჳრწჲჲთარნი.** ²³ **ღრძაოჲ-
წჲს ჲრღი სრქმჲსო თჲსარ ჳრ ყმარსო თჲსარ შჲშოჲყმრწმწჲო.**
²⁴ **წორარმ ჲრწწრწმნი სრქმჲნი ყინნი, აჲჲოთა, ჳრ ყარჲოთაროჲო
სოყმმინთ ორქმნი; ᲁოოჲსა იჲაჲოჲრნიო ჳრყრწჲყაოთარ ყინთარ.**

¹⁶ გაძღებთან ველებზე ხეები და ლიბანის ნაძვები, რომლებიც შენ დანერგე.
¹⁷ იქ ფრინველნი იკეთებენ ბუდეს, ყარყატის ბუდეა მათ შორის. ¹⁸ მაღალი
მთები – ირმებისათვის, კლდეები – კურდღლების თავშესაფარად. ¹⁹ შექმნა
მთვარე ჟამთათვის, მზემ შეიცნო თავისი ჩასვლის დრო. ²⁰ დაადგინე ბნელი
და შეიქმნა ღამე. იქ დაეხეტებთან ტყეთა ნადირნი, ²¹ ლომის ლეკვები ყვი-
რიან ნადავლისათვის და ითხოვენ ღმერთისაგან საზრდოს. ²² აღმობრწყინდა
მზე და შეიკრბნენ და თავიანთ სადგომებში დაივანეს. ²³ გამოდის ადამიანი
თავისი საქმისთვის, საბუშაოდ, საღამომდე. ²⁴ რაოდენ დიდია შენი საქმენი,
უფალო, ყოველივე სიბრძნით შექმენი; აღივსო დედამიწა შენი ქმნილებით.

²⁵ ესე ზღუაჲ დიდი და ვრცელი, მას შინა არიან ქუეწარმავალნი, რომელთაჲ არა არს რიცხჳ, მკეცნი წურილნი დიდთა თანა; მას ზედა ნავნი ვლენან; ²⁶ ვეშაპი ესე, რომელ დაჰბადე სამღერელად მისა. ²⁷ ყოველნივე შენგან ელიან მოცემად საზრდელი თჳსი ჟამსა; ²⁸ მოსცი მათ, და აღიზარდნიან ივინი, ხოლო ალალი რაჲ კელი შენი, ყოველნივე განადნი სიტკბოებითა. ²⁹ ხოლო გარე-თუ-მიიქციი პირი შენი, შეძრწუნდიან, მოუღი სული მათი, და მოაკლდიან და მიწადვე თჳსად მიიქციან. ³⁰ გამოავლინო სული შენი და დაჰბადნე ივინი და განაახლო პირი ქუეყანისაჲ. ³¹ იყავნ დიდებაჲ უფლისაჲ უკუნისამდე, იხარებდეს უფალი ქმნულთა ზედა თჳსთა. ³² რომელი მოხედავს ქუეყანასა ზედა და ჰყოფს მას შეძრწუნებულ, რომელი შეახებს მთათა, და კუმოდიან.

²⁵ *ისუ ზოაჲა ჳაჳა ჳე ჟინღოთა, შეს ყინე რთირე იაყოქრთიშე-
ჟორთანი, მთაშოთორა რთირ რთის მიღღჲ, შაჟღნი ოაჟიოთანი ჳაჳთორ
თრინე; შეს ზიჳე რირინი ჟოთინინ; ²⁶ თოყრთა ჟსუ, მთაშოთა ჳეო-
ყრჳჲ სრეშოქინოთრჳ შირე. ²⁷ ყაოქოთანიოქო ყოქინღენ ჟოთინი შაღჟ-
შეჳ სრეშოქოთა თჳსი ჟრეშსე; ²⁸ შასღი შრთ, ჳე რთირეშინინ
ოქინი, ოათთა რთირე მირე იოქინი ყოქინი, ყაოქოთანიოქო ჟრინთი-
ნი სრეღჟაოქოთრე. ²⁹ ჳათთა ჟრთიო-თაჟ-შირიღი რთირი ყოქინი, ყოქი-
თიოქინინ, შაოქოთი სოქოთი შრთ, ჳე შარეღჟინინ ჳე შირეშოქო
თჳსრეჳ შირიღინინ. ³⁰ ჳრეშოქოთანიოთა სოქოთი ყოქინი ჳე ჳეოყრეჳ-
ნიოქოქინი ჳე ჟრინორეოთთა რთირი იაყოქრინისო. ³¹ სოქინი ჳაჳოქრე
ოქოთირეოთა ოქინინისეშჳჲ, ოქრთიოქრჳს ოქოთოთი იქინოთოთრე ზიჳე
თჳსთრე. ³² ჳაშოთი შაღჟრეოქინი იაყოქრინისე ზიჳე ჳე ოქოქინი
შეს ყოქითიოქინიოქოთა, მთაშოთი ყოქრეოქინი შოთრე, ჳე ოქოქინინინ.*

²⁵ ეს ზღვა, დიდი და ვრცელი, — მასში ურიცხვი ქვეწარმავალია, პატარა მხეცები დიდებთან ერთად; ზღვაში გემები დადიან; ²⁶ ეს გველეშაპი, რომელიც მის გასართობად შექმენი. ²⁷ ყველანი შენგან ელიან საზრდოს მიღებას თავის ღრობზე. ²⁸ მისცემ და გამოიკვებებიან, როდესაც ხელს გახსნი, — სიკეთით გაძლებიან. ²⁹ ხოლო თუ იბრუნებ პირს, — შეძრწუნდებიან, წაართმევ სულს — დაუძღურდებიან და მიწადვე მოიქცევიან. ³⁰ მოავლენ შენს სულს და დაბადებ მათ და განაახლებ დედამიწის პირს. ³¹ იყოს უფლის დიდება უკუნისამდე, იხაროს უფალმა თავისი ქმნილებებით. ³² რომელიც მოხედავს დედამიწას და შეაძრწუნებს მას, შეეხება მთებს და აკვამლდებიან.

³³ ვაქებდღე უფალსა ცხორებასა ჩუენსა, უგალობდღე ღმერთსა ჩემსა, ვიდრემდის ვიყო მე. ³⁴ ტკბილ ეყავნ მას გალობაჲ ჩემი, ხოლო მე ვინარებდღე უფლისა მიმართ. ³⁵ მოაკლდენ ცოდვილნი ქუეყანით, და უშჯულონი ნულარა იპოებიედ მას ზედა; აკურთხევს სული ჩემი უფალსა.

დიდებაჲ

104. აღელუაჲ

¹ აუვარებდით უფალსა და ხადოდეთ სახელსა მისსა, მიუთხრენით წარმართთა შორის საქმენი მისნი. ² აქებდით მას და უგალობდით მას, მიუთხრობდით ყოველთა საკურველებათა მისთა. ³ იქებოდეთ სახელითა მისითა წმიდითა;

³³ *წარღეცაჲ აყროსსე ეღასიჲყოსე საყინსე, აყროსაყაჲ ოშჲმთსე სჲქსე, ორწმიჲშწის ორყა შჲ. ³⁴ ღეყომ ოყორენ შრს ჯროსაყეო სჲქსე, ეროსა შჲ ორღეღიჲყაჲ აყროსსე შიშრით. ³⁵ შარღოშჲნ ეაშჲროსნი იაყოყინთ შრ აყეჯაყოანნი ნაყოხორე ოსაოყეოჲ შრს ზჲწე; ზღაყითღეჲს საყო სჲქსე აყროსსე.*

შრწყეო

104. ორწმითა

¹ *საყოღიჲყაჲ აყროსსე შრ ეღაშაჲთ სეღეჲსე შრსსე, შოყოღიჲნი ორწმითათე ყათის სეღიშჲნი შრსნი. ² წიჲყაჲ შრს შრ აყროსაყაჲ შრს, შოყოღიჲყაჲ ყაოროთათე სეღიშჲოოოყეოთე შრსათე. ³ სიჲყაშჲთ სეღეოთათე შრსათე ოშიშათე;*

³³ შევაქებ უფალს მთელი ჩემი სიცოცხლე, ვუგალობებ ჩემს ღმერთს, სანამ ვიქნები. ³⁴ ტკბილი იყოს მისთვის ჩემი გალობა, მე კი გავინარებ უფლის მიმართ. ³⁵ შემცირდნენ ცოდვილნი მიწიდან და უსჯულონი ნულარ იქნებიან. აკურთხებს სული ჩემი უფალს!

დიდება

104. აღილუია

¹ აღიარეთ უფალი და მოუხმეთ მის სახელს, აუწყეთ წარმართთა შორის მისი საქმენი. ² აქეთ იგი და უგალობეთ მას, აუწყეთ ყველა მისი საკვირველება. ³ შეიქეთ თავი მისი წმიდა სახელით; იხაროს უფლის

ინარებდინ გული მეძიებელთა უფლისათაჲ. ⁴ მოიძიეთ უფალი და განძლიერდით და ეძიებდით პირსა მისსა მარადის; ⁵ მოიქსენეთ საკურველებათა მისთაჲ, რომელ ქმნა სასწაულნი და სამართალნი პირისა მისისანი. ⁶ ნათესავნი აბრაჰამისნი – მონანი მისნი, შვილნი იაკობისნი – რჩეულნი მისნი. ⁷ თავადი არს უფალი ღმერთი ჩუენი, და ყოველსა ქუეყანასა ზედა არიან სამართალნი მისნი. ⁸ მოიქსენა უკუნისამდე აღთქემისა თვისსაჲ და სიტყუაჲ, რომელ ამცნო ათასამდე ნათესავად, ⁹ რომელ-იგი დადვა აბრაჰამის თანა და ფიცი მისი ისაკის თანა. ¹⁰ და დაამტკიცა იგი იაკობის თანა ბრძანებად და ისრაჲლისა აღთქემად საუკუნოდ. ¹¹ და ჰრქუა მას: „შენ მიგცე ქუეყანაჲ იგი ქანანისაჲ ნაწილად მკვდრობისა თქუენისა; ¹² რამეთუ

იღრმიყვწან უყაოი შუძირიყყოთარე აყყორსორეო. ⁴ ჭაოძირიყთ აყყორსორეო ზე უღრმითიოიძწათ ზე უძირიყვწათ იარმსე შრსსე შრმორწან; ⁵ ჭაოიკსიყთ სრეჰქმირიყოთყოცორე შრსორეო, მიაშყოი იძწირ სრსორეაყოანი ზე სრშრმითორმნი იარმსე შრსრსენი. ⁶ ნრეთისრეოი რეყმირორეშრსნი – შაინინი შრსნი, ყურიონი რეჰყვისნი – მისიყოანი შრსნი. ⁷ ღორირწი რმის აყყორსი იშუძითი სყოინი, ზე ყაყორსორე იყოყორსორე სეწი რმირენ სრშრმითორმნი შრსნი. ⁸ ჭაოიკსიყთ აჰყოინორეშწი რთოიყოშრსორე თაქსორეო ზე სრეყოცო, მიაშყოი რშენა რთრსორეშწი ნრეთისრეოი, ⁹ ჭაოშყოი-ივი ზეწი რეყმირორეშრს თრსნი ზე ყორე შრსი რსრეის თრსნი. ¹⁰ ღე ზრეშეწი რევი რეჰყვის თრსნი ყმირორეყოც ზე რმირსორსორე რთოიყოშრსორე სრეჰყოინაშ. ¹¹ ღე თოიყოცე შრს: ყინ შრეწი იყოყორსორეო ივი ირსრსნი რეო ნრეთორეშ შეწიშყოცორე თყოყოინორე; ¹² ჭიშყოთყო

მაძიებელთა გულმა! ⁴ მოიძიეთ უფალი და გაძლიერდით და ეძიეთ მისი პირი მარადის. ⁵ გაიხსენეთ მისი საკვირველებანი, რომლებიც ქმნა, სასწაულები და მისი პირის სამართალნი, ⁶ – აბრაჰამის შთამომავალნი მონებია მისი და იაკობის შვილები – რჩეულნი მისნი. ⁷ ის არის თვით უფალი, ღმერთი ჩვენი, და მთელ დედამიწაზეა მისი სამართალი. ⁸ უკუნისამდე ახსოვს თავისი აღთქმა და სიტყვა, რომელიც ამცნო ათასამდე თაობას; ⁹ რომელიც დაუდო აბრაჰამს, და თავისი ფიცი, რომელიც შეჰფიცა ისაკს*, ¹⁰ და დაუმტკიცა იგი იაკობს ბრძანებით და ისრაელს – საუკუნოდ აღთქმად. ¹¹ უთხრა მას: „მოგცემ შენ ქანანის* ქვეყანას თქვენს წილ სამკვიდროდ“, ¹² რადგან

ივენეს ივინი რიცხვით მცირე-მცირე და მსხემ მას შინა. ¹³ და ვიდოდეს ივი-
ნი თესლითი თესლად და მეფეთაგან ერად სხუად. ¹⁴ არა აუფლა კაცსა ვნე-
ბად მათდა და ამხილა მათთვის მეფეთა: ¹⁵ ნუ შეეხებით ცხებულსა ჩემსა და
წინაწარმეტყუელთა ჩემთა შორის ნუ უკეთურობთ. ¹⁶ და მოუწოდა სიყ-
მილსა ქუეყანად და ყოველი ძალი პურისაჲ შემუსრა. ¹⁷ წარავლინა წინაჲ-
სწარ მათსა კაცი, და მონად განისყიდა იოსები. ¹⁸ დაამდაბლნეს ბორკილი-
თა ფერკნი მისნი, რკინასა განვლო სულმან მისმან. ¹⁹ ვიდრე მოწევნადმდე
სიტყვსა მისისა სიტყუამან უფლისამან გამოაქურვა იგი. ²⁰ მიავლინა მე-
ფემან და განჰქსნა იგი მთავრად ერისა და განუტევა იგი. ²¹ და დაადგი-
ნა იგი უფლად სახლისა თვისისა და მთავრად ყოვლისა მონაგებისა მისისა;

*იყინის იყინი ძირეჲთა მღრით-მღრით ზე მსხემ მას შინა. ¹³ ბრ
ერაწაწის იყინი თესლითი თესლად ზე მეფეთაგან ერად სხუად.
¹⁴ არა რაფლა კაცსა ვნებად მათდა და ამხილა მათთვის მეფეთა:
¹⁵ ნაჲ შეეხებით ცხებულსა ჩემსა და წინაწარმეტყუელთა ჩემთა
შორის ნუ უკეთურობთ. ¹⁶ და მოუწოდა სიყმილსა ქუეყანად და ყოველი
ძალი პურისაჲ შემუსრა. ¹⁷ წარავლინა წინაჲსწარ მათსა კაცი, და
მონად განისყიდა იოსები. ¹⁸ დაამდაბლნეს ბორკილითა ფერკნი
მისნი, რკინასა განვლო სულმან მისმან. ¹⁹ ვიდრე მოწევნადმდე
სიტყვსა მისისა სიტყუამან უფლისამან გამოაქურვა იგი. ²⁰ მიავლინა
მეფემან და განჰქსნა იგი მთავრად ერისა და განუტევა იგი. ²¹ და
დაადგინა იგი უფლად სახლისა თვისისა და მთავრად ყოვლისა მონაგებისა
მისისა;*

ივენენ ისინი რიცხვით ძალიან მცირე და ხიზნები მასში, ¹³ და გადადიოდ-
ნენ ტომიდან ტომთან და ერთი სამეფოდან სხვა ხალხთან. ¹⁴ უფლება არ
მისცა კაცს ვენო მათთვის და ამხილა მათ გამო მეფენი: ¹⁵ „ნუ შეეხებით
ჩემს ცხებულს და ჩემს წინასწარმეტყველებს ნურაფერს ავნებთ!“ ¹⁶ მო-
უწოდა შიმშილს ქვეყანაზე და მოსპო პურის ყოველი სახსარი. ¹⁷ წარავ-
ლინა მათ წინ კაცი, და მონად გაიყიდა იოსები, ¹⁸ დაამდაბლეს ბორკი-
ლებით მისი ფეხები და რკინაში გაიარა მისმა სულმა ¹⁹ მისი სიტყვის
მოდწევათმდე: უფლის სიტყვამ გამოსცადა იგი. ²⁰ გაგზავნა მეფემ და გა-
მოიხსნა იგი, — მთავარი ერისა — და გაათავისუფლა იგი. ²¹ და დაადგი-
ნა იგი თავისი სახლის უფლად და მთავრად მთელს თავის მონაგებზე,

²² სწავლად მთავართა მისთა, ვითარცა თავი თვისი, და მოხუცებულთა მისთა განბრძნობად. ²³ და შევიდა ისრაჲლი ეგვიპტედ, და იაკობ დაემკვდრა ქუეყანასა მას ქამისსა. ²⁴ და აღაღრძინა ერი მისი ფრიად და განადლიერა იგი უფროდ მტერთა მისთა. ²⁵ გარდააქცია გული მათი მოძულებად ერისა მისისა და ზაკუვად მონათა შორის მისთა. ²⁶ წარავლინა მოსე, მონაჲ მისი, და აჰრონ, რომელი გამოირჩია თავისა თვისისა; ²⁷ დასხნა მათ შორის სიტყუანი სასწაულთა მისთანი და ნიშთა მისთანი ქუეყანასა მას ქამისსა. ²⁸ მიავლინა მათდა ბნელი და დააბნელნა, რამეთუ განამწარნეს სიტყუანი მისნი. ²⁹ გარდააქცინა სისხლად მდინარენი მათნი და მოსწყვდნა თევზნი მათნი; ³⁰ განამრავლა ქუეყანამან მათმან მყუარი საუნჯეთა შორის მეფეთა მათთაჲსა.

²² სკორიოჲწ შორიოჲთოჲ შისთო, ყორიოჲლუ თოჲყო თაქსო, ზო შა-
დაცუეყუათოჲ შისთო ჯოჲწყიმინაყოჲწ. ²³ დო ყოჲყოჲწ რსიოჲსოო Ვჲ-
ქილჲწ, ზო რეჲყუ ზოჲშქჲწშიო Ვაყოჲრნოჲსო შოჲს Ვოჲშისო. ²⁴ დო
ოჲოჲსამიოჲნიო Ვიო შისო Ვიოჲოჲწ ზო ჯოჲნიოთოოჲიო Ვო Ვაჲქიოჲსი
შქჲქიოჲო შისთო. ²⁵ ლოჲიზოჲოჲქიო ჯოჲყო შოთო შამოჲყოჲწ Ვიო-
სო შისო ზო Ვოჲქოჲოჲწ შანიოთო Ვამიოჲსი შისთო. ²⁶ Ვოჲოჲოჲო-
ნიო შასო, შანიოჲო შისო, ზო Ვოჲიოჲნი, იოშოჲო ჯოჲშოიოჲსო თო-
ჲოჲსო თაქსო; ²⁷ დოჲქიო შოთ Ვამიოჲსი სოქოჲოჲნი სოჲოოოოთო
შისოჲნი ზო Ვოჲოთო შისოჲნი Ვაყოჲრნოჲსო შოჲს Ვოჲშისო. ²⁸ Ვო-
ოჲოჲოჲნიო შოთჲო Ვიოჲო ზო ზოჲქიოჲნიო, იოშოჲოთაჲ ჯოჲნიოშოო-
ნიო სოქოჲოჲნი შისიო. ²⁹ ლოჲიზოჲოჲქიო სოჲქოოოჲწ შჲნიოჲიოჲნი
შოთანი ზო შასოქოჲწნი თოჲოჲნიო შოთანი; ³⁰ ლოჲნიოშოოოოო Ვაყოჲო-
ნიოშენი შოთშინი შოქოჲიო სოჲოჲოოოთო Ვამიოჲსი შოქოჲოთო შოთოოოისო.

²² რათა განესწავლა მთავრები თავისი თავის მსგავსად და მის უხუცეს-
თა დასაბრძენებლად. ²³ და შევიდა ისრაელი ეგვიპტეში და იაკობი დამ-
კვიდრდა ქამის მიწაზე. ²⁴ და აღაღრძინა თავისი ერი ფრიად და გაადლი-
ერა ის თავის მტრებზე მეტად. ²⁵ და შემოაბრუნა მათი გული მისი ერის
შესაძულებლად და მზაკვრობისათვის მის მონათა წინაღმდეგ. ²⁶ წარავ-
ლინა მონა თვისი მოსე და აჰრონი, რომელიც თავისთვის გამოირჩია.
²⁷ დანერგა მათში თავის სასწაულთა სიტყვები და ნიშნები ქამის ქვეყა-
ნაში. ²⁸ მოუვლინა მათ სიბნელი და ბნელით დაფარა, რადგან წინ აღუდ-
გნენ მის სიტყვებს. ²⁹ გადააქცია სისხლად მათი მდინარეები და დახო-
ცა მათი თევზები. ³⁰ გაამრავლა მიწამ ბაყაყი მათ მეფეთა სადგომებში.

³¹ თქუა, და მოკდა ძაღლისმწერი და მუძლი ყოველთა საზღვართა მათთა. ³² დასხნა წუძმანი მათნი სეტყუად, და ცეცხლი აღატყდებოდა ქუეყანასა მათსა. ³³ და დასცა ვენაკები მათი და ლელუოვანი მათი და შემუსრა ყოველი ხე საზღვარისა მათისაჲ. ³⁴ თქუა, და მოკდა მკალი და ბუზი, რომლისა არა იყო რიცხვ; ³⁵ შეჭამა ყოველი თივაჲ ქუეყანასა შინა მათსა და მოჭამა ყოველი ნაყოფი ქუეყანისა მათისაჲ. ³⁶ და დასცა ყოველი პირმშოჲ ქუეყანასა შინა მათსა, დასაბამად ყოვლისა ტკივილისა მათისაჲ. ³⁷ და გამოიყვანნა ივინი ოქროთა და ვეცხლითა, და არა იყო ნათესავსა მათსა სნეულ. ³⁸ იხარა ეგვპტემან გამოსლვასა მათსა, რამეთუ დაეცა შიში მათი მათ ზედა. ³⁹ განჰმარტა ღრუბელი საგრილად მათდა და ცეცხლი მნათობად მათდა ღამე.

³¹ **ღიჲყაჲ, ჳე შაჲჭე მირიოთისძროჲთი ჳე შაჲძოი ყაოჲოთოჲ სრჲნიოჲრითოჲ შროთო.** ³² **ბრესენიე თქშენი შროთი სოღყაჲრე, ჳე ღოღღოთი რიოღღეჳეყაჲრე იჲაჲოჲრენისე შროსე.** ³³ **ბრე ჳრესე რიჲრეჲოჲყი შროთი ჳე თოოთაჲოჲრენი შროთი ჳე ყეშაჲსიოჲ ყაოჲოთი ღო სრჲნიოჲრითისე შროთისე.** ³⁴ **ღიჲყაჲ, ჳე შაჲჭე შჲროთი ჳე ყაჲნი, მათშოთისე რიოჲ იჲა მირღღე;** ³⁵ **ჰოღღეძე ყაოჲოთი თოოჲო იჲაჲოჲრენისე ყინე შროსე ჳე შაღღეძე ყაოჲოთი ნეყაჲთი იჲაჲოჲრენისე შროთისე.** ³⁶ **ბრე ჳრესე ყაოჲოთი თოთშყაო იჲაჲოჲრენისე ყინე შროსე, ჳრესეყრძეჳე ყაოჲოთისე ღჲოოოოთისე შროთისე.** ³⁷ **ბრე ჳრეშაოჲოჲრენისე რიჲნი თაჲთაოთო ჳე რიჲღღოთოთო, ჳე რიოჲ იჲა ნეოთისეოჲრისე შროსე სნიჲყო.** ³⁸ **ღიჲნიოჲ რიჲჲაღღეძენი ჳრეშასოოოოთისე შროსე, მირეჲოთაჲ ჳეოღღე ყოყო შროთი შროთი ჲეჳე.** ³⁹ **ღიჲნიოჲრისე თოთაჲყოთი სრეჲთოთოჲრე შროთი ჳე ღოღღოთი შნიოთაჲყრე შროთი რეძე.**

³¹ თქვა და მოვიდა ძაღლისმწერი* და მუძლი მთელ მათ საზღვრებში. ³² აქცია მათი წვიმა სეტყვად და ცეცხლი აღეგზნო მათ მიწაზე. ³³ დასცა მათი ვენახები და ლელვი და შემუსრა ყოველი ხე მათ საზღვრებში. ³⁴ თქვა, და მოვიდა ურიცხვი კალია და ბუზი. ³⁵ შეჭამა მთელი ბალახი მათ ქვეყანაში და გადაჭამა მათი მიწის მთელი ნაყოფი. ³⁶ და დასცა მათ ქვეყანაში ყოველი პირმშო, ყველა მათი ტკივილის საწყისი. ³⁷ და გამოიყვანა ისინი ოქროთი და ვერცხლით, და არ იყო მათ მოდგმაში სნეული. ³⁸ გაიხარა მათი გამოსვლისას ეგვიპტემ, რადგან დაეცა მას მათი შიში. ³⁹ გადააფარა მათ ღრუბელი საწრდილობელად და ცეცხლი ღამის გასანათებლად.

⁴⁰ ითხოვეს, და მოკლა მწყერმარ კილი და პურითა ზეცისადათა განაძღნა იგინი;
⁴¹ სცა კლდესა, და გამოეცნეს წყალნი, და ვიდოდეს ურწყულსა მდინარენი.
⁴² რამეთუ მოიკსენა სიტყვსა წმიდისა თვისისა, რომელ ყო აბრაჰამის მიმართ, მონისა თვისისა. ⁴³ და გამოიყვანა ერი თვისი სიხარულით და რჩეულნი მისნი – შუებით. ⁴⁴ და მისცა მათ სოფლები წარმართთაჲ, და ნაშრომი ერთაჲ დაიმკვდრეს, ⁴⁵ რაჲთა დაიცვენ სამართალნი მისნი და შჯული მისი მოიძიონ.

დიდებაჲ

⁴⁰ სთქაყოფს, ჴე შაჲწე შოყოფიშრძიჲოთი ჴე ააყოთარ ზელისადარ ჴრძიშრძიჲი იჴინი; ⁴¹ სელ ჴაშჲს, ჴე ჴეშაოქნიჲს თყლანი, ჴე ჴიშაშჲს აქითოყათსე შწინიშოქნი. ⁴² ჴიშჲთაჲ შაოქსიჲი სოქოქსე თქიშისე თქსისე, მაშჲთა ყა რეჲიოთრქის შიშრძით, შანიჲსე თქსისე. ⁴³ ჴე ჴეშაოქოქნიჲ ჴიჲი თქსი სოქრძიშაოთარ ჴე მსოქოქნი შისნი – ყაოქოქო. ⁴⁴ ჴე შისელ შრთ საოქოქოქი თრძიშრძითარა, ჴე ნიყმაშჲ ჴითარა ჴრძიშქწიშოქს, ⁴⁵ ჴიოთარ ჴრქოქნიჲნი სრძიშითარანი შისნი ჴე ყოქოქოქი შისი შაოქოქანი.

ჴეშჲყეო

⁴⁰ ითხოვეს და ჩამოცვივდა მწყერები და ზეციური პურით გააძღო ისინი.
⁴¹ დაჰკრა კლდეს და გამოსცა წყალი და ურწყულ ადგილებში მდინარეები წარმოედინენ. ⁴² რადგან გაიხსენა თავისი წმიდა სიტყვა თავისი მონა აბრაჰამის მიმართ. ⁴³ და გამოიყვანა თავისი ერი სიხარულით და რჩეულნი თვისნი – ლხენით. ⁴⁴ და მისცა მათ წარმართთა ქვეყნები და დაიმკვიდრეს ხალხების ნაშრომი, ⁴⁵ რათა დაიცვან მისი სამართალი და ეძიონ მისი სჯული.

დიდება